

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการ  
บริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ  
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

The Causal Relationship Model Of Factors Affecting The Effectiveness  
Of Private School Administration Established In Foundation  
Form Under The Office Of The Private Education Commission

ผู้วิจัย อมรประภา ชุมประทีป<sup>1</sup>

Amornprapa Chumprateep<sup>1</sup>

Amornprapa@hotmail.com

สุพรรณณี สมานญาติ<sup>2</sup>

Supanee Samarnyat<sup>2</sup>

ราชนันท์ บุญธิมา<sup>3</sup>

Rachan Boonthima<sup>3</sup>

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน และ3) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนที่มีการก่อตั้งตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป (เปิดสอนวิชาสามัญตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัย ถึงระดับมัธยมศึกษา) ในเขตภูมิภาคใต้ (โรงเรียนมูลนิธิที่เก่าแก่ที่สุดและมีชื่อเสียงในแต่ละจังหวัด) 5 แห่ง 7 โรงเรียน ได้แก่ รองผู้อำนวยการ จำนวน 27 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 55 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง และครูผู้สอน จำนวน 226 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน แบบมีโครงสร้าง และนำข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์มาเสนอในการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คนเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลในการจัดทำแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบเชิงสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ นวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ลักษณะองค์การมีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.50 แต่ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน

<sup>1</sup> นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

<sup>2</sup> อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม : ประธานที่ปรึกษา

<sup>3</sup> อาจารย์ ดร. สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรรมการที่ปรึกษา

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -1.65 และลักษณะสภาพแวดล้อมยังได้รับอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมโดยมีลักษณะบุคคลเป็นตัวแปรส่งผ่าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 1.14 และลักษณะบุคคลมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมส่งผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.44 และ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารไม่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -3.34 และ(3) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสถิติไคสแควร์  $\chi^2$  มีค่า 43.62 ที่ p-value =1.000 เมื่อพิจารณา  $\chi^2/ df$  เท่ากับ 92 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสมบูรณื ค่า GFI เท่ากับ 0.98 ค่า AGFI เท่ากับ 0.97 ส่วนค่า RMSEA เท่ากับ 0.000 และค่า CN เท่ากับ 894.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

**คำสำคัญ :** รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ, ปัจจัยที่ส่งผล, ประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียน

### Abstract

The research aimed to 1) study the effectiveness of private school administration; 2) develop the causal relationship of factors affecting the effectiveness of private school administration and 3) examine the consistency of the causal relationship model of factors affecting the effectiveness of private schools administration established in a foundation from under the office of the private education commission. Researchers have chosen schools that have been established for 20 years or more. To the secondary level) in the southern region five of the seven schools are 27 deputy directors, 55 group leaders, 226 sample selection methods, and 226 teachers. It comes from a multi-stage randomization. Data were collected by interviews with 10 experts. The findings from the interviews were presented in a group discussion of 10 questionnaires to confirm the data. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's product moment correlation coefficient. A statistical package was employed to conduct a confirmatory factor analysis and to verify the goodness-of-fit between the hypothesized model and the empirical data.

Research results were as follows: 1. Level of effectiveness of the private school management established in foundation form the office of the private education commission most of them are in the high level. The personnel development variable was the high level. The personal development variable was the highest, followed by innovation and learning media. Quality students and the involvement of parents and community.2) Factors influencing the effectiveness of private schools are organizational characteristics that indirectly influence is -0.02 and the environmental characteristics and influenced directly and indirectly. The coefficient of influence was 1.14 and the personality direct and indirect influences

are passed through the leadership of the management. The coefficient of influence was 0.44 and the managerial leadership of the management did not directly affect the effectiveness of the private school administration. The coefficient of influence was -3.34. The causal relationship of factors affecting the effectiveness of private school administration. Established as a foundation. The office of the Private Education Commission Be consistent with empirical data. The data analysis revealed the validation of fitted model yielded a Chi-square of 43.62, p-value =1.000,  $\chi^2/df = 92$ , GFI = 0.98, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.000 and CN = 894.40.

**Keywords:** Causal Relationship Model, Factor Affecting, Effectiveness Of Private School Administration

## บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ และพัฒนาการที่รวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลกระทบต่อสังคมไทยอย่างมากจนเกิดภาวะวิกฤติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมด้านการเมืองและด้านการศึกษา โดยเฉพาะปัญหาในการบริหารและการจัดการศึกษาที่ยังไม่สามารถพัฒนาคนไทยให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งไม่สามารถพัฒนาและสร้างสรรค์สังคม ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้ในสังคมโลก โดยพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 การจัดการศึกษาเอกชนแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โรงเรียนเอกชนสามัญศึกษา โรงเรียนเอกชนการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเอกชนการศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนเอกชนนานาชาติ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนเอกชนสอนศิลปะ โรงเรียนเอกชนอาชีวชนอกระบบ โรงเรียนเอกชนสอนดนตรี โรงเรียนเอกชนสอนศิลปะ โรงเรียนเอกชนกวดวิชา ทั้งนี้โครงสร้างการบริหารและการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนแต่ละประเภทจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโรงเรียน และโรงเรียนเอกชนทุกแห่งจะได้รับการอุดหนุนงบประมาณจากรัฐบาลในอัตราที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของโรงเรียนเอกชนนั้น ๆ ซึ่งโรงเรียนเอกชนบางแห่งยังได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากมูลนิธิต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2551) ปัจจุบันพบว่า โรงเรียนเอกชนประสบปัญหาที่สำคัญหลายประการ จากรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องนโยบาย ยุทธศาสตร์ สำหรับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการศึกษาเอกชนให้เข้มแข็งของคณะอนุกรรมการการศึกษาเอกชน (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2556) จากการสัมมนาระดมความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศ พบปัญหาของโรงเรียนเอกชนสรุปได้ดังนี้ 1) ความไม่เท่าเทียมและเสมอภาคกับครูของภาครัฐในเรื่องของค่าตอบแทนวิทยฐานะ สวัสดิการ สิทธิประโยชน์ ส่งผลให้เกิดการไหลไปสู่ภาครัฐโดยเฉพาะมีการสอบและเรียกบรรจุครูในระหว่างภาคเรียนทำให้โรงเรียนเอกชนต้องรับครูที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเข้ามาใหม่เพื่อทดแทนกระบวนการบรรจุ และจ้างครูต่างชาติมีความยุ่งยากและล่าช้า 2) การจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่เป็นจริงในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนในโรงเรียนของรัฐซึ่งได้รับการจัดสรรที่สูงกว่า 3) เนื่องจากการจัดการศึกษาเอกชนมีขอบข่ายที่กว้างขวางครอบคลุมทั้งโรงเรียนในระบบและนอกระบบ แต่กฎหมายกำหนดโครงสร้างการบริหารให้มีเพียงกลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนซึ่งเป็นส่วนราชการหนึ่งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเท่านั้น โครงสร้างการบริหารงานเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนเอกชนต่อประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร งบประมาณ และ 4) นโยบายการปรับเงินเดือนวุฒิปริญญาตรี 15,000 บาทของรัฐบาลเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นให้แก่โรงเรียน นอกจากนี้โรงเรียนเอกชนยังได้รับความเดือดร้อนและไม่เป็นธรรมจากการถูกเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน การขอยกเว้นอากรนำเข้าสื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษามีขั้นตอนมาก และนโยบายการรับนักเรียนของรัฐส่งผลกระทบต่อการบริหารการศึกษาของเอกชน เช่น การรับนักเรียนรอบสอง/สาม หรือขยายห้องเรียนของรัฐตามความต้องการของผู้ปกครอง ไม่มีการกำหนดสัดส่วนระหว่างรัฐและเอกชนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนการนิเทศ กำกับ ติดตามด้านวิชาการไม่เสมอภาคและไม่เท่าเทียมกับสถานศึกษาของภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิชา วิริยมานูวงศ์ (2554, น.3) กล่าวว่า การลาออกของบุคลากรก็เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด เพราะการลาออกของครูเป็นการสูญเสียบุคลากรเฉพาะทางที่มีความชำนาญในวิชาชีพ ไม่สามารถหาบุคลากรอื่น มาทดแทนได้โดยง่าย

ทำให้การลาออกของบุคลากร เป็นปัญหากับโรงเรียนเอกชนครูและบุคลากรของโรงเรียนเอกชนยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงรัฐมีการสอบและเรียกบรรจุครูระหว่างภาคการศึกษาทำให้ครูที่สมัครสอบไม่มาทำการสอนในวันสมัครสอบและช่วงวันที่มีการสอบและครูที่สอบแข่งขันได้ต้องลาออกจากโรงเรียนเอกชนกะทันหันเพื่อไปบรรจุเป็นข้าราชการครูอื่นๆ ที่อยู่ในภาคการศึกษาซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนควรที่จะดำเนินนโยบายในการแก้ไขปัญหาการลาออกของครูเช่นเดียวกับองค์การประเภทอื่น ๆ

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอยู่ในการบริหารของโรงเรียนเอกชนว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ โดยเฉพาะการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนเอกชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดและเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษา อันจะสอดคล้องกับสภาพการณ์ของโรงเรียนเอกชน จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิในปัจจุบัน ซึ่งจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ลักษณะขององค์การ ลักษณะสภาพแวดล้อม ลักษณะบุคคล และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร Steers (2005) ได้ระบุถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิต่อประสิทธิภาพ องค์การ ซึ่งจำแนกออกได้เป็น 4 ลักษณะคือ 1) ลักษณะขององค์การ ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้าง และ เทคโนโลยี 2) ลักษณะของสภาพแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอก และ สภาพแวดล้อมภายใน 3) ลักษณะของบุคคลในองค์การ ประกอบด้วย ความผูกพันของบุคคลที่มีต่อองค์การ และ ผลการปฏิบัติงาน 4) ลักษณะของนโยบายการบริหาร และการปฏิบัติ ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายทางกลยุทธ์ การจัดหา และ ใช้ทรัพยากร การสร้างสภาพแวดล้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ที่เชื่อต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำ และการตัดสินใจของผู้บริหาร ตลอดจนการปรับตัวขององค์การที่ได้รับผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งนวัตกรรมขององค์การสอดคล้องกับ (เพ็ญพักตร์ ภูศิลป์, 2557) ศึกษาวิจัยเรื่ององค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ระดับประถมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ระดับประถมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีองค์ประกอบ 6 ด้าน 1) การพัฒนาบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้อของโรงเรียน 2) การรักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 3) การกำหนดเป้าหมายและสร้างความเข้าใจในเป้าหมายร่วมกัน 4) การพัฒนาวิชาชีพครู 5) การสร้างนวัตกรรมทางวิชาการ และ(6) การกำกับติดตามและสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่ามีรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนเอกชน เพื่อนำสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ในด้านการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียน และนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รวมทั้งเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานทางการศึกษาในระดับโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ ในการกำหนดนโยบายและแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

### สมมติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีดังนี้
  - 1.1 ลักษณะองค์การส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
  - 1.2 ลักษณะสภาพแวดล้อมส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยผ่านลักษณะบุคคล
  - 1.3 ลักษณะบุคคลส่งผลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
  - 1.4 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

### วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย 1. การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และ 3. นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาพัฒนาสร้างแบบสอบถาม

ระยะที่ 2 ตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้สอน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2559 จำแนกเป็นรองผู้อำนวยการ จำนวน 27 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 55 คน และครูผู้สอน จำนวน 591 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 673 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้สอน เพื่อกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียน แต่ละระดับชั้น และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ดังนี้ รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 27 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 55 คน ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน และครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ จำนวน 591 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 226 คน โดยใช้ห้องเรียนแต่ละระดับชั้น และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร ด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมดจำนวน 308 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบบสัมภาษณ์มี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารของโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ ข้อที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ และข้อที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ

ระยะที่ 2 แบบการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลมาจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมากำหนดหัวข้อประเด็นและแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อประเด็น และแนวคำถามจากวัตถุประสงค์ในการวิจัย และปัญหาในการวิจัยออกเป็นร่างแนวคำถามย่อย แล้วนำแนวคำถามย่อยที่ร่างไว้มาเรียบเรียงเป็นข้อคำถาม จัดลำดับ และผูกเรื่องราว เพื่อทำการสนทนากลุ่มให้เป็นขั้นตอน และจัดลำดับความคิดเห็นให้เป็นหมวดหมู่หรือหัวข้อใหญ่ แล้วนำมาจัดทำเอกสารประกอบการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยแบบการสนทนากลุ่ม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ

ระยะที่ 3 แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของไลเคิร์ต (Likert Scales) โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเพื่อตรวจสอบสถานภาพหรือคุณสมบัติทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อจัดระดับการปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ มีข้อคำถามจำนวน 70 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ เพื่อจัดระดับความสำเร็จประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน มีข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ

## สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สำหรับวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร และตัวแปรสังเกตที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 16 ตัว

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Person's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นว่าข้อมูลเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้หรือไม่ ซึ่งตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์จะต้องมีความสัมพันธ์กันไม่น้อยกว่า .30

3. การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) เพื่อการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาและเส้นทางอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ และศึกษาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเปรียบเทียบดัชนีวัดความสอดคล้องของรูปแบบประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีไคล์ลิสต์สูงสุด ใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างรูปแบบ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้การวิเคราะห์โมเดลลิสเรล (Lisrel Model) ประกอบด้วยค่าสถิติไค-สแควร์ ค่าสถิติไคสแควร์สัมพันธ์ ดัชนี GFI AGFI RMSEA และ CN พลุพังค์ สุขสว่าง (2557, น.141) ซึ่งพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาร่วมกัน ดังนี้

$\chi^2$	ไม่ควรมีนัยสำคัญ
$\chi^2 / df$	ไม่ควรเกิน 2
GFI	มีค่ามากกว่า 0.95
AGFI	มีค่ามากกว่า 0.95
RMSEA	มีค่าน้อยกว่า 0.05
CN	มีค่ามากกว่า 200

## สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การแจกแจงของตัวแปรวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

1.1 การศึกษาประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร ตัวแปรสังเกตได้ใน



รูปแบบทั้งหมด 16 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยลักษณะบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ลักษณะองค์การ ส่วนประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.1 ลักษณะองค์การ พบว่า มีอิทธิพลทางอ้อม ผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยมีความสัมพันธ์อิทธิพลเท่ากับ 0.50 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ไม่มีอิทธิพลตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน โดยมีความสัมพันธ์อิทธิพลเท่ากับ -0.02 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวแปรสังเกตจะเห็นว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ การใช้เทคโนโลยี โครงสร้างองค์การ และองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามลำดับ โดยมีความน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.46, 0.43 และ 0.41 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ( $R^2$ ) อยู่ระหว่าง 0.49 - 0.78

2.2 ลักษณะสภาพแวดล้อม พบว่า มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ผ่านลักษณะบุคคล โดยมีความสัมพันธ์อิทธิพลเท่ากับ 1.14 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบตัวแปรสังเกตจะเห็นว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ บรรยากาศโรงเรียน และวัฒนธรรมองค์การ ตามลำดับ โดยมีความน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.54, 0.50 และ 0.50 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ( $R^2$ ) อยู่ระหว่าง 0.72 - 0.86

2.3 ลักษณะบุคคล พบว่า มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยมีความสัมพันธ์อิทธิพลเท่ากับ 0.44 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตจะเห็นว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ ความคาดหวังต่อผู้เรียน ความเป็นครูมืออาชีพ และความผูกพันต่อองค์การ ตามลำดับ โดยมีความน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.51, 0.44 และ 0.41 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ( $R^2$ ) อยู่ระหว่าง 0.63 - 0.89

2.4 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร พบว่า อิทธิพลทางตรงไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน โดยมีความสัมพันธ์อิทธิพลเท่ากับ -3.34 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตจะเห็นว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ การพัฒนาบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ของโรงเรียน การมุ่งเน้นงานวิชาการ และการพัฒนาวิชาชีพครู ตามลำดับ โดยมีความน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.49, 0.48 และ 0.44 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ( $R^2$ ) อยู่ระหว่าง 0.72 - 0.80

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้และผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 และสมมติฐานของ



เรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับวรรณิ์ เกตแก้ว (2552, น.32-40) ได้กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากร เป็นการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อพัฒนา ปรับปรุง ความรู้ ทักษะ เจตคติของครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และแนวโน้มต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำความรู้ที่ได้มาไว้คำแนะนำ คำปรึกษาแก่ครู มีการศึกษาโปรแกรมการสอน หรือการปฏิบัติด้านการสอนที่ได้รับการยอมรับและนำความรู้มาแลกเปลี่ยนกับครู จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการสอน กระตุ้นส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการประชุม สัมมนาหรือการประชุม สัมมนาหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสอน ส่งเสริมให้ครูมีการสังเกตการณ์สอนซึ่งกันและกัน และให้ครูมีการแบ่งปันความรู้ ทักษะที่ได้จากการฝึกอบรมสัมมนาและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Lunenburg & Ornstein (2004) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรว่าครูต้องเรียนรู้และได้รับทักษะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารและทันต่อเหตุการณ์ การพัฒนาครูต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลที่ได้รับที่ดีที่สุดคือเมื่อครูมีส่วนร่วมและวางแผนกับเพื่อนร่วมงานเพื่อความก้าวหน้าของตนเอง และได้เสนอแนะให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการวางแผนพัฒนาวิชาชีพ เป้าหมายการพัฒนาทั้งระยะสั้นและระยะยาวมีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อบรรลุเป้าหมายและกลยุทธ์ในการประเมินผล มีการประเมินผลทั้งระหว่างการดำเนินการ และการประเมินเมื่อเสร็จสิ้นดำเนินการ

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น และอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปร รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 และสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 ลักษณะองค์การ มีอิทธิพลทางอ้อมโดยส่งผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร แต่ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 1 ดังนั้นผู้บริหารจะต้องกำหนดโครงสร้างองค์การที่เน้นให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้โดยเน้นนโยบายการบริหาร การทำงานเป็นทีม และความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียน โดยเน้นการพัฒนาการเรียนรู้อันร่วมกันของคนในองค์กร เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ประสบการณ์ และทักษะ ตลอดจนการพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่อง และนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในระบบการจัดการเรียนรู้ให้เกิดความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรังสรรค์ อ้วนวิจิตร (2554, น.26-29) ที่กล่าวว่า ลักษณะองค์การ หมายถึง ศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติของแต่ละบุคคลที่ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุเป้าหมาย ตลอดจนความผูกพันต่อองค์การที่สะท้อนจากพฤติกรรมที่ยอมรับในการเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความเต็มใจในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งนี้รวมถึงแรงจูงใจในการทำงานที่ได้รับการกระตุ้นอย่างเป็นระบบนอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับ Robbins & Coulter (2006) ได้เสนอแนวคิดในการจัดองค์การไว้ว่าการจัดองค์การ คือกระบวนการในการจัดโครงสร้างขององค์การซึ่งครอบคลุมเรื่องการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การกำหนดกลุ่มงาน การกำหนดความสัมพันธ์ในสายการบังคับบัญชา และการประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้กับหน่วยงานต่าง ๆ การจัดองค์การ จึงครอบคลุมการจัดงาน จัดคน และวัตถุประสงค์ของ ทั้งหมดขององค์การ และสอดคล้องกับ(สุมนา อิกุลวงษ์ ,2560) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสถานศึกษาที่มีลักษณะเป็นองค์กรอัจฉริยะ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าองค์ประกอบด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติมีอิทธิพลทางอ้อมต่อสถานศึกษาที่มีลักษณะเป็นองค์กรอัจฉริยะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่า องค์ประกอบด้านนี้ไม่ส่งผลโดยตรงต่อสถานศึกษาที่มีลักษณะเป็น องค์กรอัจฉริยะ แต่กลับส่งผลทางอ้อมโดยส่งผ่านตัวแปรคุณลักษณะการบริหารสถานศึกษา เช่นเดียวกับ องค์ประกอบด้านบริบทโรงเรียน แสดงให้เห็นว่า เรื่องนโยบายก็เป็นแค่กรอบนโยบายถ้าไม่ผ่านการบริหารจัดการ ที่ดีก็ไม่มีประโยชน์ สถานศึกษาใดที่ต้องการพัฒนาให้มีลักษณะเป็นองค์กรอัจฉริยะได้นั้นจะต้องนำนโยบาย ต่างๆ มาสู่การปฏิบัติให้ได้ และมีการบริหารจัดการที่ดีจึงจะประสบความสำเร็จ

2.2 ลักษณะสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมผ่านลักษณะบุคคล สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 2 ทั้งนี้ลักษณะสภาพแวดล้อม มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งไว้ในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยผ่าน ตัวแปรลักษณะบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร สร้างแรงจูงใจให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร ในโรงเรียน โดยการสร้างบรรยากาศที่ดี ซึ่งส่งผลให้ครูมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ หมายถึง แบบแผน ความเชื่อ ค่านิยม ความเข้าใจ และพฤติกรรมของสมาชิกภายในองค์กรที่ยึดถือปฏิบัติ ร่วมกัน และมีการถ่ายทอดไปยังสมาชิกใหม่ขององค์กรสภาพแวดล้อมที่เกิดจากการเรียนรู้ ในการจัดหา หรือจัดเตรียมไว้เพื่อประกอบการเรียนการสอน และการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ตลอดจน ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีความพร้อมในด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สอดคล้อง กับแนวคิด Lunenburg & Ornstein (2004) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียน อันเกิดจากระดับของ แรงกดดันในระดับท้องถิ่น ชุมชนเมือง และระดับชาติ ดังนั้นในการดำเนินงานจัดสภาพแวดล้อมภายใน องค์กรจะต้องมีการบริหารจัดการและพัฒนาองค์การและตอบสนองความต้องการของสภาพแวดล้อม ภายนอก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับศิลป์ชัย สุวรรณณิ (2560, น. 81-88) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยองค์การกับประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐในบริบท สังคมพหุวัฒนธรรม 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศของสถานศึกษาได้รับอิทธิพล ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากตัวแปรวัฒนธรรม องค์กร จากข้อสรุปดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านบรรยากาศของสถานศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญ ที่ เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 4 อำเภอของ จังหวัดสงขลานั้น เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งในแง่ของผู้เรียน และบุคลากร หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุก ภาพส่วน ดังนั้นท่ามกลางความหลากหลายนั้น บรรยากาศของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการทำงานแบบร่วมไม้ ร่วมมือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ประสิทธิผลของสถานศึกษานั้น เกิดขึ้น และสอดคล้องกับชูเกียรติ วิเศษเสนา (2553, น. 95-106) พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้น ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเครือข่ายสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบ ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสำหรับการอธิบายประสิทธิผลของเครือข่ายสถานศึกษา ลักษณะของนโยบาย การบริหารและการปฏิบัติ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเครือข่ายสถานศึกษามากที่สุด รอง ลงมา ได้แก่ ลักษณะของสภาพแวดล้อม และลักษณะของเครือข่ายสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนอิทธิพล ทางอ้อม ลักษณะของนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ลักษณะของบุคลากร และลักษณะของสภาพแวดล้อม ตามลำดับ สำหรับอิทธิพลรวม ลักษณะของ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ ลักษณะของสภาพแวดล้อม ลักษณะของบุคลากร และลักษณะของ เครือข่าย มีอิทธิพลรวมเชิงบวก

2.3 ลักษณะบุคคล มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมผ่านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 3 ที่ว่า ลักษณะบุคคล มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งไว้ในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยผ่าน ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารแสดงถึงความรู้สึก ทัศนคติ หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อองค์กร และความพยายามมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน โดยยอมรับเป้าหมาย ค่านิยม และระเบียบปฏิบัติงานทำเพื่อองค์กรด้วยความทุ่มเทและเต็มใจมีความจงรักภักดีต่อองค์กร และต้องการเป็นสมาชิกขององค์กรรวมทั้งอุทิศตนเพื่อความสำเร็จขององค์กร ส่งเสริมครูที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ พัฒนาทักษะทางวิชาชีพของตนเองอย่างสม่ำเสมอสามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดี มีจรรยาบรรณ และวัฒนธรรม มุ่งพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างแท้จริงโดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน ชุมชน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวัชกรุดมณี (2550, น. 53-56) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ลักษณะบุคคล หมายถึง ศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติของแต่ละบุคคลที่ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้สอดคล้องกับสัจจรัตน์ แจ่มสุข (2559, น. 33-42) ศึกษาเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของครู ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านการจูงใจ ปัจจัยด้านลักษณะองค์กร ปัจจัยด้านการทำงาน และความเป็นครูมืออาชีพ ส่วนผลการตรวจสอบมีความสอดคล้องของรูปแบบข้อมูลเชิงประจักษ์ อิทธิพลรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของครู ปัจจัยด้านการทำงาน ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านการจูงใจ และปัจจัยด้านลักษณะองค์กร และยังสอดคล้องกับ นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล (2550, น. 50-64) พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรระดับบุคคล คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของครูและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ตัวแปรระดับกลุ่ม คือปัจจัยทางด้านหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และปัจจัยทางด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ และตัวแปรผลของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนทางสังคมคือตัวแปรผลทางด้านจิตพิสัย ประกอบด้วยความพึงพอใจในงาน ความเหนื่อยหน่าย และความผูกพันกับองค์กร พบว่า แรงจูงใจในการทำงานมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกกับความผูกพัน วัฒนธรรมองค์กรเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความผูกพันต่อองค์กรโดยส่งผ่านตัวแปรความพึงพอใจในงานและแรงจูงใจในการทำงาน มากกว่าอิทธิพลทางตรงแสดงว่าในการที่จะเพิ่มผลความผูกพันต่อองค์กรของอาจารย์นั้นผู้บริหารสถาบันการศึกษาควรหาแนวทางที่จะทำให้อาจารย์มีความพึงพอใจในงานมากขึ้นและมีแรงจูงใจในการทำงานเพิ่มขึ้นก็จะทำให้อาจารย์มีความผูกพันต่อองค์กรที่เพิ่มขึ้นได้

2.4 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหาร โรงเรียนเอกชน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 4 ที่ว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารควรเน้นนโยบาย และวิสัยทัศน์ในการพัฒนางานวิชาการ สร้างบรรยากาศของความสุข ความพึงพอใจในการเรียนรู้ รวมทั้งให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ร่วมกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และร่วมวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครู ตลอดจนนโยบายต่างๆ มาสู่การปฏิบัติให้ได้ และมีการบริหารจัดการที่ดีจึงจะประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับเพ็ญพักตร์ ภูศิลป์ (2557, น. 29) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และการกำหนดข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับ

การจัดการเรียนรู้ของนักเรียน การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและการสอนของครูโดยใช้การแลกเปลี่ยนความรู้ทั่วทั้งองค์กร มีความหลากหลายในรูปแบบการพัฒนาและประเมินผลการพัฒนาบรรยากาศสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมของครูและนักเรียน และความสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาโรงเรียน เพื่อดำเนินการให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน จะต้องส่งเสริมให้เกิดความร่วมมืออย่างมากจากครู ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย และจะต้องมีบทบาทภาระหน้าที่ กำหนดเป้าหมายได้ชัดเจน จัดสรรทรัพยากรให้กับการสอน บริหารจัดการหลักสูตร กำกับติดตามแผนการสอน และประเมินครู ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครูมากขึ้น และเน้นการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Virgil Freeman. (2011) ที่เสนอว่า ผู้นำทางวิชาการต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่ชัดเจน ดังนั้น ผู้บริหารทางวิชาการต้องพยายามส่งเสริมให้มีการสื่อสารและประสานงานกันระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนไปสู่เป้าหมายทางการศึกษาที่ต้องการร่วมกัน จากทั้งครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน โดยร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย แนวทางการปฏิบัติ และยุทธวิธีด้วยกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557, น. 137-146) พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำสมรรถนะองค์การ การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน และประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก 2) การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ( $\beta=.35, p<.01$ ) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ( $\beta=.35, p<.01$ ) และสมรรถนะขององค์กรมีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ( $\beta=.19, p<.01$ ) ภาวะผู้นำไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ( $\beta=1.03, p=.30$ ) แต่ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลโรงเรียน ( $\beta=.60, p<.01$ ) ผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน ( $\beta=.19, p<.01$ ) ผ่านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ( $\beta=.24, p<.01$ ) และผ่านสมรรถนะขององค์กร ( $\beta=.16, p<.01$ ) 3) รูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 62 และ 4) รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ( $\chi^2=454.6, df=184, p\text{-value}=0.000, \chi^2/df=2.47, GFI=0.935, AGFI=0.911, RMSEA=0.016, CFI= 0.979$ )

3. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกับโดยสอดคล้องกับข้อมูลประจักษ์โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3 พบว่า มีค่าไค-สแควร์ ( $\chi^2$ ) = 43.62 ค่าองศาอิสระ ( $df$ ) = 92 ค่าความน่าจะเป็น ( $p\text{-value}$ ) = 1.000 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ( $GFI$ ) = 0.98 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ ( $AGFI$ ) = 0.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ( $RMSEA$ ) = 0.000 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ต่ำกว่า .05 และค่าตัวอย่างวิกฤต ( $CN$ ) = 894.40 ซึ่งมากกว่าค่า 2.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตสุตา เสมอศรี(2558, น. 279-290) พบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีการดำเนินการเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะขององค์กร ปัจจัยด้านลักษณะนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านลักษณะของบุคลากรอยู่ในระดับมาก 2) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาได้ร้อยละ 78 และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิไลวรรณ แดงขาว และคณะ(2556, น.82-95) พบว่า องค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิผลโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอัตราการแข่งขันสูงสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบหลักจะต้องปฏิบัติผ่านตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบย่อยทั้งหมด 28 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน 118 ตัว สามารถเรียงลำดับค่ามากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) องค์การแห่ง การเรียนรู้ 19 ตัวบ่งชี้ 2) การจัดการเรียนการสอน 31 ตัวบ่งชี้ 3) นักเรียนมีความรับผิดชอบ 6 ตัวบ่งชี้ 4) ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ 24 ตัวบ่งชี้ 5) การมีความคาดหวังต่อนักเรียนในระดับสูง 7 ตัวบ่งชี้ 6) สภาพ แวดล้อม 7 ตัวบ่งชี้ 7) การมีส่วนร่วม 9 ตัวบ่งชี้ 8) องค์การ 15 ตัวบ่งชี้ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรง ของโมเดลเชิงโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ การอภิปรายกลุ่มเพื่อประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โมเดลโครงสร้างกับพบว่ามีเหมาะสมกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สามารถนำประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหาร โรงเรียนเอกชนจัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้มี ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนมากขึ้น

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้ง ในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงเป็นแนวทางให้ผู้บริหารนำไป ใช้ในการพัฒนาโรงเรียนโดยการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนทั้ง 4 ตัวแปร ไปใช้ตามบริบท และสถานการณ์ที่เหมาะสมเรียงตามความสำคัญ (น้ำหนักองค์ประกอบ) ดังนี้ ลักษณะบุคคล ซึ่งมีความ สำคัญอันดับ 1 รองลงมา คือ ลักษณะสภาพแวดล้อม ลักษณะองค์การ และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้ บริหาร

ลักษณะบุคคล ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์การ ความเป็นครูมืออาชีพ และความคาดหวังต่อผู้เรียน ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญ และส่งเสริมครูที่มีความรู้ ความสามารถ ความ เชี่ยวชาญ พัฒนาทักษะทางวิชาชีพของตนเองอย่างสม่ำเสมอสามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดี มีจรรยา บรรณ และวัฒนธรรม มุ่งพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างแท้จริงโดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้ เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน ชุมชน

ลักษณะสภาพแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศโรงเรียน วัฒนธรรมองค์การ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ดังนั้นผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคลากรในโรงเรียน โดยการสร้างบรรยากาศที่ดี ซึ่งส่งผลให้ครูมีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานให้บรรลุผล สำเร็จ หมายถึง แบบแผน ความเชื่อ ค่านิยม ความเข้าใจ และพฤติกรรมของสมาชิกภายในองค์กรที่ยึดถือ ปฏิบัติร่วมกัน และมีการถ่ายทอดไปยังสมาชิกใหม่ขององค์การสภาพแวดล้อมที่เกิดจากการเรียนรู้ในการ จัดหา หรือจัดเตรียมไว้เพื่อประกอบการเรียนการสอน และการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ตลอด อดส่งเสริมให้มีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่มีความพร้อมในด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ลักษณะองค์การ ได้แก่ โครงสร้างองค์การ องค์การแห่งการเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยี ส่งผล ทางอ้อมแต่ไม่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องกำหนดโครงสร้างองค์การที่เน้นให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้โดยเน้นนโยบายการบริหาร การทำงานเป็นทีม และความสัมพันธ์ของบุคลากรในโรงเรียน โดยเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันของคนในองค์การ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ประสบการณ์ และทักษะตลอดจนการพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่อง และนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในระบบการจัดการเรียนรู้ให้เกิดความก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ได้แก่ การมุ่งเน้นวิชาการ การพัฒนาบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ของโรงเรียน และการพัฒนาวิชาชีพครู ไม่ส่งผลทางตรงต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้บริหารโรงเรียนควรเน้นนโยบาย และวิสัยทัศน์ในการพัฒนางานวิชาการ สร้างบรรยากาศของความสุข ความพึงพอใจในการเรียนรู้ รวมทั้งให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ร่วมกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และร่วมวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครู ตลอดจนนำนโยบายต่างๆ มาสู่การปฏิบัติให้ได้ และมีการบริหารจัดการที่จริงจังจะประสบความสำเร็จ

สำหรับประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน คุณภาพผู้เรียน และนวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียนได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบความสำเร็จของโรงเรียนได้อีกด้วย

1.3 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน พบว่า ลักษณะองค์การ ลักษณะสภาพแวดล้อม ลักษณะบุคคล และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยที่แต่ละปัจจัยครอบคลุมทั้งทางด้านการบริหารโรงเรียน ดังนั้นในการพัฒนาการบริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงการพัฒนาให้ครบทุกปัจจัยและทุกด้านเพื่อให้การบริหารโรงเรียนเกิดประสิทธิผลสูงสุด

### ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในเขตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ 2 ตัวแปร คือ วัฒนธรรมองค์การ และความผูกพันต่อองค์การ
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบประเด็นเดียวกันโดยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนของรัฐกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุงปัจจัยและประสิทธิผลต่างๆ ให้ตรงกับหน่วยงานของตน และเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนรู้ระดับนโยบาย
3. ควรศึกษาเพื่อเสนอรูปแบบหรือกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ เช่น ประเทศไทย 4.0, การสร้างนวัตกรรม, การสร้างพลโลก เป็นต้น



## บรรณานุกรม

- จิตสุดา เสมอศรี. (2558). “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”, *วารสารบริหาร การศึกษาบัวบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*. 15(ฉบับพิเศษ), 279-290.
- ชญานิภา ศรีวิชัย. (2555). “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผล ต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน”. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย*. 2(ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์), 221-232.
- ชิดชม เจนตลอด. (2560). “รูปแบบการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาการศึกษาของวิทยาลัย พยาบาลในประเทศไทย”, *วารสารสารสนเทศ มหาวิทยาลัยกาญจนบุรี*. 16(1), 185-198.
- ชูเกียรติ วิเศษเสนา. (2553). “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของครู ิทยาสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล*. 21(1), 95-106.
- ธวัช ฤๅมณีนี. (2550). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพขององค์กรของโรงเรียนที่บริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2557). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาด เล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย*. (ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล (2550). “การศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นพหุระดับปัจจัยภาวะผู้นำปัจจัย กลุ่มสาระการเรียนรู้และปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อเครือข่ายการแลกเปลี่ยนทางสังคมในที่ทำงาน และตัวแปรผลทางด้านจิตพิสัยของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร”. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 13(1), 50-64.
- พีไลวรรณ แต่งขาว และคณะ. (2556). “การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอัตรา การแข่งขันสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน”. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*. 7(2), 82-95.
- พูลพงศ์ สุขสว่าง. (2557). *หลักการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง*. *มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 6(2), 141.
- เพ็ญพักตร์ ภูศิลาป. (2557). *องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ระดับ ประถมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- รังสรรค์ อ้วนวิจิตร. (2554). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. (ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- วรรณดี เกตแก้ว. (2552). *การศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะของผู้นำสตรีทางการศึกษาในภาคใต้*. (ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิลป์ชัย สุวรรณมณี. (2560). “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยองค์การกับประสิทธิผล การบริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของรัฐในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม 4 อำเภอ ของจังหวัด สงขลา”. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*. 17(1), 81-88.

- สจี้รัตน์ แจ่มสุข. (2559). “รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน”. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม*. 6(2), 33-42.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.(2551). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สสค.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2556). *รายงานการพิจารณานโยบาย ยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการศึกษาเอกชนให้เข้มแข็ง*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุมนา อิกุลวงษ์ (2560). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสถานศึกษาที่มีลักษณะเป็นองค์กรอัจฉริยะสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (ดุชนิพนธ์ ปริญญาดุชนิพนธ์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุวิชา วิริยมานุวงศ์. (2554). *บทบาทและการมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาในประเทศไทยที่คัดสรร*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D.W. (1970). *Determining sample size research activities*. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607-610.
- Lunenburg, F.C., & C. Ornstein, A.C. (2004). *Educational Administration: Concepts and Practices*. 4th ed. Belmont, CA: Wadsworth/Thomson Learning.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (2006). *Management*. 8th ed. United States: Prentice Hall.
- Steers, Richard, M. (2005). *Organizational Effectiveness*. Goodyear Publishing Company, Inc: Santa Monica California.
- Virgil, Freeman. (2011). *Education leadership exploring personality styles: disc “HIGH I” and COLORS*. *Review of Higher Education and Self-Learning*, Volume: 4, Issue: 11.